

כא :

עין משפט
גר מצוה

קד א מיי פיי מהלכות
כלאים הלכה ל סמג
לדיון רמב:
קד ב ג מיי שם פ"א
הל' כ סמג שם טור
שורש י"ד פ"י ר"ל פ"א:
קד ד מיי פ"א מהלכות
יו"ט הלכה ג:

מוסף רש"י

[illegible]

דאמילן לא שעה אמא (ל) דאמילן
מחייב ולא דמי דין זה
שש) דאביעיל להו מי זכרן שהיה
ונזיר צנבר דשמן מחייב בלא שעה ו
שהיה דלא דמי לשהיה דהם דכיון
דכדיו לפרוש מן הטומאה ר' מני לא
שהה כדי השתחוואות דין הוא דמחייב
אכל הכא דאין לו שעות לפשוט
וללבוש אין כאן עבירה אחרת דעדיין
הלבוש הראשון קיימת דהם
גמי אינו מחייב עד שיובל לפרוש
מן הטומאה:

(לעיל ע"א) **מחוי** י"ה רב ששת בין
פירק. לפ"ה כדלמא
שמים מכאן ושמים מלפנים כמו
שפירק בשבועות (ק"ג.) :
(ג"ו ס"ט) **לא** יגלחו. ואת"מ מאי
מיימי מלח יגלחו? הא גבי
כהנים כתבא י"ל דגמרינן מיניה:
החורש בשור וחמור והן
מוקדשין. (ס) ופ"ה כבור
שור וחמור משו לא מעביד כבור
אדא ודמור קדשי בנדק בעית ולקי
משום דהוה כמלעל באחורא י"א
פטר חמור וכמ"ד אסור בהנאה ולא
הוריא דמינו כן דליכא למ"ד לוקי
ההנהא ממנו ולא נראה לר"י פירוש
הקוטרט פליש דחמור לכן מלוא
דהוד כמעליה דכגמ' קאמר מידי
דמתיא בשאלה לא קמי' וקדש
דמתי' מיירי בכבור דלתיא בשאלה
לכן פפרש ר"י דעל החמור אינו נוקה
יכול להיות שהוא חולין (ו) והן מוקדשין
בשור וחמור לאו דוקא דליכא מוקדשין
ואלא בשור וכלל אלא כ' לאיני בשור
וחמור וכלל כלליה הכרס איכא כ'
מלקות דמתי' שביי שורע בכרס חטה
ושעורה וחרץן וספה אותם בחרישה
דקא ענד תרתי חדא דכרס כלאי
ורעיס ועוד דזרע כלאי הכרס (ז)
אלא

בשבת ואין חילוק מלאכות
אב"י ואין חילוק מלאכות בין
ואכלו לוקה חמש לוקה משום
לצורך ולוקה משום מבשל גזי

אף גב' אפילו מכנים ומזלזלים ביה דא רבנא לי יום חסיפה או יום וועד ה' חורש דמחייב בכלאים לאו משום ורע ופאבל רבי ינאי קלסן ודורין חרש דמחפשי בכלאים לוקה ש"מ עדיף ליה מחפשי אחרת ולי לאו דקלסן הוה אמרינא טעם תנא דמתניתין ומאן דפטור במקיים תנא משנה: **המנכס והמחפה בכלאים לוקה במקיים הוא שרע** ו' וכו' דפטור במקיים פטור במחפה. והמנכס בכלאים שדך לא חורש כלאים. ושערי חרביע דמאן דמאן כלאים לטעם שמואל ולין חילוק מלאכות ביום טוב. אשד (שם דף ע"ב) הבערה לחלק ילאת סביב ליה חילוק מלאכות מועשה אחת מהנהיגה ופירשה דועשה מחמת מהנה קמריי בחי' טוב ומשום מבשל בשר בחלב קסבר יש

אֲכִילָה וְאַחַד לְאַסּוּר הָנֵאָה וְאַחַד לְאַסּוּר בְּשׁוּל (שם) וְהַסְבֵּר יֵשׁ בְּגִידִים בְּיָתֵן טַעַם וְכֹשֶׁר הֵם (פסחים שם).

הפס"ד ולאח"כ מ"ה הוה אוקיין
וללבוש חייב וכו' לשהיה דה

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

הפשיט מלבוש חייב. וכלל שזה לא
 נ' זה להך דפ"ב דשנועות (דף טו:
 שהיה למלקות גבי טומאת מקדש
 שזה והכא אמר' דלא מיחייב כלל

יש⁶ חורש תלם א' ור
לאוין החורש בשור
וכלאים בכרם ובשביע
בבית הטומאה חנניא
הלובש כלאים אמרו
להם אף הניזיר לא ה

רַב בִּיבִי אֲמַר ר' יוֹסֵף
מִמֶּשׁ (אוֹ) אִפִּי׃ מִכֹּ
אוֹנֶקֶל שְׁלוֹ מַחְוִי וְ
אִיקָא עֵינִי וְאִפּוֹקִי
לֹא שָׁהָה אֶלֶּא כְּדִי
יֵשׁ חוֹרֶשׁ תֵּלֶם וְכִי׃
נִמְנוּ וְגִמְרוּ׃ הַחֹפֶה
לֶחֶן רַבִּי יוֹחָנָן לֹא
חוֹרֶשׁ תֵּלֶם אֶחָד וְחִי
לְאִין הַחוֹרֶשׁ בְּשׁוּר
וְכֻלָּאִים בְּכֶרֶם הָאִי
כֻלָּאִים הֵיכִי מִשְׁכַּחַת
דְּאִזִּיל אִל׃ אִי לֹא
מִשְׁכַּחַת מְרַגְנִיתָא
לְקִישׁ לְדִי יוֹחָנָן אִי
רַבָּה הוּא אֲמִינָא מִ
הָא דְרַמְרֵי הַמְקִיִּים׃
עֻקְבָּא דְתַנָּאי׃ הַמְנֵנָּה
לּוֹקֵה רַבִּי עֻקְבָּא אִי
טַעְמָא דְר' עֻקְבָּא אִי׃
כֻלָּאִים אִין לִי אֶלֶּא
(בְּהִמְתָּךְ לֹא תִרְבִּי
תוֹרַע כֻלָּאִים) אֲמַר
וְלִילְקִי נָמִי מְשׁוּם וּזְרִי
וְשִׁיר אִלִּי׃ תֵּנָא (א) רַבִּי
תֵּנָא וְשִׁיר אֲמַר (ב) רַבִּי
כּוֹת בְּיוֹם טוֹב אֲמַר לִיה (ג)
תֵּנָא בְּיוֹם טוֹב (ד) וְהִתְנָה׃ הַמְבַשֵּׁשׁ
מְשׁוּם אוֹכֵל גִּיד׃ וְלֹקֵה מְשׁוּם
שֶׁל גִּיד בַּחֲבַל וְלֹקֵה מְשׁוּם אִי

לֹא דִּיּוּק: אִינוּ הֶסֶם. אֵין לֹא שֶׁל
יֵד אֹנְקִלִי שֶׁל. מִכְּתִים וּמוֹזִיל יֵדוֹ
וּיֹעֵד הִיא לֶהֱם שְׁקִירָן מְחִירָה: דִּלְגָּה
וְסוֹרֵד אֵלֶּה מִשּׁוּם (מִקְסוֹ) מִקְּסִים ד'
רֶם בִּלְבָאִים דְּמִשּׁוּם מִקְּסִים הוּא וְכִרְגִי
רִמְחָה מִשּׁוּם וּרְעֵם מִיחִיד לְכוּלֵּי
דְּמִמְחָה מִמְּקִים דְּמִמְחָה כּוּרֵעַ חֲשִׁיד לִי
וְיִנְחָה טַעַם דְּמִמְחָתִין מִשּׁוּם מִקְּסִים דְּמִמְחָה
מִמְּקִים פִּקְרָן נִמִּי בְּתַמְחָה: מִלֵּא רִבִּי
בִּלְבָאִים לֹקֵה רִבִּי עֲקִיבָה אֹמֵר אֵל
וְכִי מִשְׁנֵי לֵב בְּמִוֹעַד קִטָּן [ב:י] וְ
וְהַמְנַסֵּךְ עוֹקֵר עֲשִׂים רַעִים כְּדִי שִׁי
וְשִׁמְעִין לֵיהּ הִי בִּלְבָאִים שְׁדָךְ לֹא
וְלִי אֵם שְׁמַע מִינֵיהּ הוּא דִּלְחָל: וְלִי
אֵם שְׁמַע שְׁמִים וְשִׁלֵּם מִלְּאֻחֹת בְּהִלְבָּל
וְשִׁמְעִין לֵיהּ אֵין חִלּוּק מִלְּאֻחֹת בִּי
מִמְחָה הִי מִלִּי בִּלְבָאִים דִּלִּית בִּלְבָן
וְיִי בְּחִטְחֹת אֲבָל יִיִשׁ דְּחִיּוֹ מִלְּקוֹת
וְכִי יֵשׁ בְּגִידִין בְּזוֹתָן טַעַם. חֲתָלָה לֹא חֲבִי

וכי' יהיה מלי' למיכתב. י"ב עיין בפ"ו דף ס"ד ריש
זה דין הוא למחייב אכל' (ט) ד"ה החרש וכו' פ"ה
העובר והחמור עליהם מובחשות אלא בש

ב' עליו משום שמונה
ב' חמור והן מוקדשין
ויום טוב וכהן ונזיר
כן חכנאי אומר אף
לא אינו השם אמר
השם: גמ' (אמר)
פרשת ולבש לבית
ש ומוציא בוש ד
אחא בריה דרב
אשי אומר אפילו
ששומט וללבוש חייב:
א"ר ינאי בחבורה
בכלאים לוקה אמר
ששמונתו היא זו
עליו משום שמונה
ב' חמור והן מוקדשין
ורש דמחייב משום
לא דמיכס' בהריה
לאי לך חספא מי
לוא אמר ליה ריש
לוא רבילר גברא
מי רבי עקיבא
איים לוקה מאי רבי
ש והמחפה בכלאים
אף המקיים מאי
ינאי ישרד לא תורע
ע מקיים מנין ת"ל
כלאים לרב
יה עולא לרד נחמן
ביום טוב א"ל תנא
ש שמונה ואת אמרת
י ריש חילוק מלאכות
עדא תהא איתיביה
גיד (ב) בחלב ביו"ט
בשיל לוי טוב שלא
ל תבשר ביום ולוקה
משום
עליו משום חרסי אלא
זית ד חלקין כפושט
הגבהים: מי משחך מ
יק ואל עקר להו: אי לוא
עקיבא ומאן דאית ליה מ
הא דמדקאמר רבי ינאי
חייב עולא עולא אי חרמ
כלאי לוקה לרבי עקיב
עקיבא דפניא המנכש והמ
המקיים. כולא רבי עקיב
דפגלי עליה דרבי עקיב
והא חרמ יומר לרבי עקיב
קרין ליה מפשטיה לדרשא
מי פשוט ורוע. דהא מ
אחא דא עשה מלאכה ש
דביי' ש' איאל העבר
יוז טחאט בגין מלאכות דש
ואין דעזי כרת אין בו חילוי
מביי אהד לאכליה ועד לה

פסד חמור קאמיר וקעגנ דען וכו' ר' פס: (ו) ד"ה וכלאים בדרם וכו' ומחפ' ו לא פירש קר: (ז) ד"ה ואין חילוק ו דור וכו' אסור בהנאה ולי גראה דאין יחזיק ב' לאין כ"ל יחזיק אלא נחתה

כלל מחורש כשור ונחמורס) ונקטסר
זו לאו בלבד, והבא לא קא עסיק
מחמורס והרי נקטסר איסורין הרבה
אלא דכלאסר לאו נלקוט עליו כל
איסורין שהוא יסול: וכן מוקדש
בגמ' מוקי ליה כבסור (א) כבור שור
ופטר חמור וקעבר בן משוס לא
מעבד כבסור שורקס ואלכיא דרבי
יהודה דאמר בפ"ק דכסדרות (דף טז:
פטר חמור אסור בטהארה דבכלל לא
תעבוד הוא ואע"ג דקראא חביב כבור
שורק איבו דריש ליה כבור שורק
למעטוי שותפוס ואע"ג למעטוי פטר
חמור לא נמי מחמור כחל דמעט
פטר חמור מהכל, שור וחמור דקמני
במחמור לאו דוקא דשור וזה קאמר
והא דנקט חמור משוס לשנא דקרא
דניב כלאסר חביב (א) שור וחמור והוא
הדין לכל נמי מינין, ומשוס הגאס
מחמורס מהקדש והוא ליה הוד
במעילה לא לקי דכסור לא בר מעילה
הוא דהא ממון כהן הוא דאין מעילה

הנה קדשיו גבוה מקדשיו ה' כחשיט
ואין מעילה בנכור אלא צנההם
המזמרים אחר ויבחר דמים רחבו
גבוה יניחו והוא הדין לכל קדשים
קלים וקדשיו קדשים כי כהן מעילה
למי וירקת דמים לגבוה יניחו אלא
משוקם דם וי כהן כהנים משולחן
גבוה והוא ליה ממון כהן ואין בו
מעילה וכן מוכח ב"ה (דף מה).
בשופר לא עולה לא יתקע ואם
יאל בשופר לא שלמים לא יתקע ואם
תקע לא יאל מצי עומא עולה דבה
מעילה הוה כיון דמעל בה נפקא
לחולין שלמים דלא בני מעילה יניחו
לא נפק לחולין עולה ומי עומא במס'
מיעלהו ובעתה דוכמי: **ובלמים בדרם.**

דמכסי בדידי דלויול ומחפס (ח) וזוורע:
 שבעית. ממי משום וזרע שבבעיות:
 וסו. עזוב. דקעביד חרשה בייזוס:
 רסן וזולך גיור. וזולך גיור:
 טומאה אחר מחרשתי דליכא חד
 ולח משום ככן לנפס אל (ח) וזרע
 וזרע משום גיור כד כל נפשות מח (ח)
 ביוא (ח) אינו רסס. (ח) אינו לאו וזולך
 עליו משום חרשה אלא משום לבישה:
 שום כניסה שוכנס תניקוס וזומחה:
 וזולך גיור. וזולך גיור:

[illegible]

(א) ויחזור דקדמי וכו' דשור ושה קלמה. ג"כ פי' ויחזיר חייב משום זורע: (ב) ד"ה אינו הסס אין לאו: שם זה שתי לארין אינו חייב: (ג) תוס' ד"ה ואפי' : (ד) בא"ד יוכל להיות שהיה חולץ ולא דוקא ק

מסורת הש"ס

[illegible]

יורה אור השלם

ו. את חקתי תשמרו
בהמתק לא תרביע
כלאים שוך לא תזרע
כלאים ובגד כלאים
שעטנז לא יעלה עליך:
ויקרא יט יט

גליון הש"ס

[illegible]

הנהגות הב"ח

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones